

Alkotmánybírósági hiánypótlás egységes szerkezetbe foglalva

Budapest

Donáti u. 35-45.
1015

Ügyszám: IV/633-1/2025

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		
Ügyszám:	IV/633 - 2 / 2025	
Érkezett:	2025 ÁPR 29.	
Érkezés módja		
☐ POSTÁN	☐ @	EGYÉB:
Példány:	Melléklet:	Kezelőiroda:

Tisztelt Alkotmánybíróság!

14.

Győri Törvényszék	
Érkeztetés módja: személyesen kézbesítéssel küldve postán/e-mailen/láxon érkezett	
Érkezett	2025 ÁPR 16.
Az ügyir.	1.K.701.410/2023/8.
Példány:	1 Mell.: +bördek db

Alulírott, [REDACTED] (I. r. panaszos) [REDACTED]
[REDACTED] és
[REDACTED] (II. r. panaszos) [REDACTED]
[REDACTED] és
[REDACTED] (Továbbiakban: III. r.
panaszos)

az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz hiánypótlását

terjesztjük elő.

1.)

Az Abtv. 52. §. (1) bekezdés és (1.b.) bekezdés a.) pontját figyelembe véve az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. tv. 27. §. (1) bekezdés szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d.) pontja alapján kérjük a Győri Törvényszék 1.K.701.410/2023/8. számú ítéletét helybenhagyó a Kúria Kfv.I.37.241/2024/7. számú 2024.11.21-én keletkezett, 2024.12.27-én elektronikus úton átvett ítéletének, valamint az azt megelőző eljárás során keletkezett alperesi és bírói döntések Alaptörvénnyel való összhangjának a felülvizsgálatát, és azok megsemmisítését.

Kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy alkotmányos vizsgálata során a következőkre figyelemmel állapítsa meg a következő ügydöntő végzések alkotmányellenességét és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azokat semmisítse meg:

- Vas Vármegyei Kormányhivatal Szombathelyi Járási Hivatal (továbbiakban: alperes) VA-06/NEO/01724-9/2023. számú határozatát,
- Győri Törvényszék 1.K.701.410/2023/8. számú ítéletét,
- a Kúria Kfv.I.37.241/2024/7. számú ítélete

2.)

Továbbá kérjük, hogy a 2011. évi CLI. tv. 27. §. (1) bekezdés szerinti bírói döntés felülvizsgálata során a 26. §. (1) bekezdés szerinti - Alaptörvény 24. cikk. (2) bekezdés c.) pontja alapján az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. tv. (továbbiakban Eütv.)

42. § (1) bekezdés c) pontja;

57. § (2) bekezdés;

58. §;

142. § (2) bekezdés aa) pontja Alaptörvénnyel való összhangját illető vizsgálatot is folytasson le tekintettel arra, hogy a kötelező oltások rendszere sérti az állampolgároknak, köztük különösen II. r. panaszosnak az **Alaptörvény II. cikke szerinti élethez fűződő** jogát, és senki sem kötelezhető arra, hogy potenciálisan halált okozó orvosi beavatkozásnak vessen alá magát, mivel nem létezik olyan közérdek, amely érdekében az élet elvétele szükséges és arányos lenne.

Kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, állapítsa meg, hogy az Eütv. fenti rendelkezései nincs összhangban az Alaptörvénnyel, melyre tekintettel az Abtv. 41. §. (1) bekezdésének megfelelően azokat semmisítse meg.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A megsemmisíteni kért döntések megnevezése:

- Vas Vármegyei Kormányhivatal Szombathelyi Járási Hivatal (továbbiakban: alperes) VA-06/NEO/01724-9/2023. számú határozatát,
- Győri Törvényszék 1.K.701.410/2023/8. számú ítéletét,
- a Kúria Kfv.I.37.241/2024/7. számú ítélete

Tényállás, pertörténet:

Jelen ügyben alperes 2023.09.26-án kelt., VA-06/NEO/01724-9/2023 számú határozatában arra kötelezte I-II. r. panaszost, hogy gyermeküknek, III. r. panaszosnak annak ellenére adassák be az MMR és dTap elleni oltást, hogy azokat már 2021 szeptember 8-án felvette, azt leigazolta.

Az alperes hivatkozik a Nemzeti Népegészségügyi Központ 39999-2/2019/JIF szám alatt kiadott állásfoglalására, az Alkotmánybíróság 3114/2022. (III.23) AB határozatára, miszerint külföldi orvosok Magyarországon nem minősülnek oltóorvosnak, amelyből tévesen azt a következtetést vonja le, hogy a külföldön felvett oltás nem elfogadható, ezért elrendelte III. r. panaszosnak MMR és dTap elleni oltásának az ismételt beadatását.

Alperes megkereste a Vas Megyei Klinikai Védőoltási Tanácsadót, akik azt a tájékoztatást adták, hogy amennyiben az **etikettel, dátummal, bélyegzővel és aláírással** ellátott oltási igazolások nem elfogadhatók, a gyermek MMR II. és dtaP és 2x Hepatitisz B oltás pótlása jön szóba. Arra a kérdésre, hogy jelenhet-e fokozott kockázatot az oltások ismételt beadása, illetve származhat-e ebből egészségkárosodás, azt válaszolta, hogy „**nem valószínű.**”

I.-II.r. panaszos keresetet nyújtottak be a kötelezés ellen, amelyben lényegében több oldalon keresztül arról írnak, hogy tekintettel arra, hogy az oltási kötelezettségnek eleget tettek, nem áll fent az oltásra kötelezhetőség. A külföldi orvos oltása a magyar és az unios jogszabályok alapján is el kell fogadniuk, ezért törvénysértő az újraoltás elrendelése, továbbá azt is kifejtették, hogy ez orvosszakmai hiba is, amellyel veszélyeztetik a gyermek életét, testi épségét.

A Bíróság a keresetet elutasította. Álláspontja szerint külföldi orvos által beadott oltás nem fogadható el, ezért úgy tekintette, mintha a gyermek egyáltalán nem tett volna eleget oltási kötelezettségének, s ez alapján utasította el a keresetet.

A Törvényszék a felperes keresetét elutasította, amely során a kereseti kérelmet nem merítette ki, az alperes ügy lényegére kiható anyagi és eljárásjogi jogszabálysértéseit figyelmen kívül hagyta, a jogszabálysértések hiányát iratellenesen állapította meg, a felperes által nevesített alperesi jogszabálysértések hiányát nem indokolta.

A Bíróság ezen magatartásával megsértette a **Kp. 2. §. (1)** bekezdésben megfogalmazott feladatát, miszerint „a bíróság feladata, hogy eljárásával a közigazgatási tevékenységgel megvalósított jogsértéssel szemben - erre irányuló megalapozott kérelem esetén - hatékony jogvédelmet biztosítson, a **(2)** bekezdésben leírt pártatlan és tisztességes eljárás követelményét, a **(4)** bekezdésben megfogalmazott kereseti kérelemhez kötöttség elvét, a **polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. tv. (továbbiakban Pp.) 346. §. (4), (5), (6) bekezdését, valamint a Pp. 279. §. (1) bekezdésben megfogalmazott bizonyítékok értékeléséhez való jogát visszaélészerűen gyakorolta.**

A Bíróság jogszabálysértései a **Kp. alapelveit, a fegyverek egyenlősége alapelvét** kirívóan sérti, amely jogszabálysértések révén súlyosan sérült a felperesek **Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében megfogalmazott alapvető joga**, miszerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”**(6/1998.(III.11.) AB határozat, 793/B/1997. AB határozat)** Továbbá súlyosan sérült a felperesek **Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésében megfogalmazott azon joga**, miszerint a törvény előtt mindenki egyenlő.

I-II. r. panaszos az ítélet Kúria felülvizsgálatát kérte, a Kúria a felülvizsgálatai kérelmet befogadta, majd azt elutasította. Ítéletében lényegében azt mondta, ki, hogy aki a 12 éves korban kötelező oltásokat nem iskolai kampányoltás keretében adatja be, az olyan, mintha be se adatta volna, ez nem adminisztrációs hiba, ezért úgy kell lefolytatni az eljárást, mintha az oltások meg sem történtek volna!

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

I.r és II. r. panaszos a rendes jogorvoslati lehetőségeket kimerítette, nincs lehetőség további rendes bírósági jogorvoslattal élni.

III. r. panaszosnak soha semmilyen jogorvoslati lehetőséget nem biztosítottak!

Perújításra nincs mód.

c) Az alkotmányjogi panasz hiánypótlásának benyújtásának határideje

Az Alkotmánybíróság 2025.03.05-én keltezett hiánypótlásra felszólító postai levelélben kézhezvételtől számított 30 napos határidő van kikötve, indítványozók azt 202.03.25-én vették kézhez, így a mai napon a határidő még nem telt le.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

I.r. és II.r. panaszos felperes volt az ügyben.

III. r. panaszos I-II. r. panaszos gyermeke, ő az, akit az oltások felvételére akarnak kötelezni, az oltás felvétele az ő életét, egészségét befolyásolhatja hátrányosan, ezért az ügyben egyértelműen érintett.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

1) A Kúria ítéletében a már felvett és leigazolt oltásokat úgy tekinti, mintha meg se történtek volna, mert azt nem az általa kötelezőnek vélt iskolaorvos adta be, a külföldön felvett oltásokat semmisnek tekinti, s úgy folytatja le az eljárást, mintha egyáltalán nem történt volna oltás, amely olyan következménnyel járhat, hogy III. r. panaszost a kötelező oltásokon felüli újabb oltásra köteleznek. Az Eütv. 58. §. (10) bekezdés alapján a oltások halál és egyéb súlyos következményét hordozza magában, a bíróságok a Kúrai szószerint az emberekkel, III. r. panaszos életével játszik, amikor formai okokra, vagy a „csakazért” is megmondtam, hogy nemcsak önrendelkezési, de orvosválasztási jogod sincs betartatása érdekében újra és újra, törvénysértően oltásra kötelez gyermekeket!

2)

Ahogy az alperes az alapeljárásban, úgy a bíróság, a Kúria se tartja fontosnak azon körülményt, hogy mi III. r. panaszos érdeke, mert az alperes egy olyan beavatkozás elvégzésére kötelezte III. r. panaszost már felvett, a jog megkerülésével, semmibe vesz igazolásokat. Az alperes, a bíróságot és a Kúriát sem a kiskorú érdekeinek a fokozott szem előtt tartásával járt el, hanem az emberi életet nem kímélő diktatórikus elvek alapján hozta meg a döntését.

Alperes, a Törvényszék és a Kúria az **Alaptörvény II. cikk (1) bekezdés szerinti** emberi élet védelme szerinti hivatali kötelezettségét megsértette, megsértette az **Oviedói Egyezményt ratifikáló 2002. évi VI. törvény 6. Cikk 1. pontja szerinti kötelezettségét, miszerint** beleegyezési képességgel nem rendelkező személyen csak saját közvetlen javát szolgáló beavatkozás hajtható végre!

Alaptörvény II. cikke az emberi életet korlátozhatatlanul védi, az emberi életet semmilyen társadalmi érdekből nem lehet korlátozni, ennek megfelelően a Btk. tiltja az emberi életnek akár a gondatlanságból történő kioltását is, de az egészségének a veszélyeztetését is! Ez alól nem kivételek a kötelező oltások esete sem! Az emberi élet védelmét alapján egyetlen egy jogszabályi rendelkezés, egyetlen egy hatósági határozat sem hajtható végre, ha az emberi életet, vagy egészséget indokolatlanul veszélyeztetheti! Ha az Alaptörvény utasítása ellenére „jogszabály utasítás” indokálással valakinek az életét, vagy egészségét veszélyezteti az orvos, vagy hatóság, azért büntetőjogi felelősségre vonható!

III. r. panaszost I-II. r. panaszoson keresztül a MMR és dTap elleni oltás harmadszori felvételére kötelezték, amely alapján súlyosan sértették panaszosok Alapvető jogait, III. r. panaszosnak élet, testi, lelki egészséghez való alapvető jogát, az orvosi kísérletre vonatkozó tilalmat, lényegében szándékosan III. r. panaszos életét, testi épségét veszélyeztetik.

A felvetett jogkérdés különleges súlyú, illetve társadalmi jelentőségű, melyre tekintettel elengedhetetlen, hogy az Alkotmánybíróság állást foglaljon arra nézve, hogy amennyiben nem igazolható egy egészségügyi beavatkozás veszélytelensége, akkor az nem indokolhatja a beavatkozásra kötelezhetőséget, hanem éppen ellenkezőleg, az a beavatkozásra való kötelezhetőség tilalmát igazolja!

3)

Alperes nem veszi figyelembe, hogy nem egy parolójegy megváltásának vitatásáról van szó, hanem egy invazív beavatkozásról, illetve annak semmibe vételéről és ismétlése kényszerítéséről van szó, mely egészséget veszélyeztető természete egész levelünkben részletes kifejtésre kerül. Lényegi, életbe vágó különbség van a két dolog között, semmi, még a nyájimmunitás városi legendája sem indokolja alperes rugalmatlanságát. Nem állítja azt, hogy a külföldi oltás nem történt meg, de nem is ismeri el, miközben az

újraoltásra való kötelezéssel hivatalnoki döntést hoz orvosi helyett, inkább valószínűleg árt, csak hogy kipipálhasson egy rubrikát.

4)

Arra válaszul, miszerint indítványunk nem tartalmaz kellő alkotmányjogi szempontú indoklást hogy a jogszabályi rendelkezések az Alaptörvényben biztosított jogainkat mennyiben és miért sértik, tisztelettel tájékoztatom az Alkotmánybíróságot, hogy egész beadványunk erről szól, ráadásul ez éppen az Önök dolga. Átvilágítani az egész ügyet A-tól Z-ig, mindent is megvizsgálni az Alaptörvényben biztosított jogaink és egy emberi élet épségének védelmében.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

1)

I.r. és II.r panaszos

- az **Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése**, miszerint „Az Alapvető jogokat jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapíthatja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.”
- **Alaptörvény II. cikke, miszerint** „Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.”
- az **Alaptörvény VII. cikk(1) bekezdésben** megfogalmazott lelkiismereti és vallásszabadságot,
- az **Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése**, miszerint „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

Részletes Indoklás

- **Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése**, miszerint „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

Kp. 79. § (1) Ha a megelőző eljárás hivatalból indult, és a fél az abban megállapított tényállás megalapozatlanságát, hiányosságát vagy iratellenességét valószínűsíti, a bíróság a közigazgatási szervet a tényállás valóságának bizonyítására kötelezi.

Pp. 265. § (1) bekezdése is, amely alapján törvény eltérő rendelkezése hiányában a perben jelentős tényeket annak a félnek kell bizonyítania, **akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valósan fogadja el** (bizonyítási érdek), továbbá a bizonyítás elmaradásának vagy sikertelenségének a következményeit is ez a fél viseli.

I.r. és II. r. panaszos kérelmében részletesen kifejtette, hogy a kötelező oltás a gyermeke emberi élethez való jogát sérti, a gyermeknél fellépő esetleges egészségkárosodás miatt az őt oltásra kötelezők hatóságok, bírók büntetőjogi felelősségre vonhatók tekintettel arra, hogy egyértelműen az oltás utáni szövődmények elmaradásában csak könnyelműen bíztak, a gyermek életét, egészségét foglalkozásuk körében veszélyeztetik, mert a jogszabályok is csak akkor kényszeríthetők ki, ha azok megfelelnek az

Alaptörvénynek is, az Alaptörvény pedig az emberi életet, egészséget sérthetetlen alapjogként kezeli. Egyetlen egy hatósági, bírósági döntés sem jogszerű, ha az Alaptörvény szerinti életet veszélyeztet!

Kúria ezen I. r. és II. r. panaszos felülvizsgálati kérelmének ezen részével egyáltalán nem foglalkozott, egyáltalán nem volt hajlandó azt vizsgálni, hogy milyen egészségügyi következményei lehetnek annak, hogy III. r. panaszosnak esetlegesen harmadszorra is beadják az MMR oltást, amely a gyártói irat alapján mindössze csak egyszer kellene, hogy megkapjon.

Ahogy az alperes az alapeljárásban, úgy a Bíróság és a Kúria sem tartotta szem előtt III. r. panaszos érdekeit, mert az alperes olyan beavatkozások elvégzésére kötelezte a gyermeket, amelynek veszélytelensége nem volt igazolt, a Törvényszék ezen határozat törvényességét mondta ki, Kúria pedig nem volt hajlandó azt vizsgálni, amellyel lényegében megsértette azon kötelezettségét, miszerint a perek alatt a kiskorú érdekeinek a fokozott szem előtt tartásával kell eljárni, továbbá figyelmen kívül hagyta **az Alaptörvény II. cikk (1.) bekezdés szerinti emberi élet védelem szerinti nem csak hivatali kötelezettségét, megsértette az Oviedói Egyezményt ratifikáló 2002. évi VI. tv. 6. Cikk 1. pontja szerinti kötelezettségét**, miszerint beleegyezési képességgel nem rendelkező személyen csak saját közvetlen javát szolgáló beavatkozás hajtható végre!

Alaptörvény II. cikke az emberi életet korlátozhatatlanul védi, az emberi életet semmilyen társadalmi érdekből nem lehet korlátozni, ennek megfelelően a Btk. tiltja az emberi életnek akár a gondatlanságból történő kioltását is, de az egészségének a veszélyeztetését is! Ez alól nem kivételek a kötelező oltások esete sem! Az emberi élet védelmét alapján egyetlen egy jogszabályi rendelkezés, egyetlen egy hatósági határozat sem hajtható végre, ha az emberi életet, vagy egészséget indokolatlanul veszélyeztetheti! Ha az Alaptörvény utasítása ellenére „jogszabályutasítás” indokolással valakinek az életét, vagy egészségét veszélyezteti az orvos, vagy hatóság, azért büntetőjogi felelősségre vonható!

I. r. és II. r. panaszosok – gyermekét, III. r. panaszost az MMR oltás harmadszori felvételére, a dTap oltásnak meg a sokadik felvételére való kötelezés a fentiek alapján súlyosan sérti a panaszosok Alapvető jogait.

A Törvényszék és a Kúria is I-II. r. panaszosok keresetét elutasította, amely során az alperes ügy lényegére kiható azon anyagi és eljárásjogi jogszabálysértéseit figyelmen kívül hagyta, miszerint a tényállást nem derítette fel, az oltást úgy rendelte el, hogy nem igazolta a beavatkozás veszélytelenségét.

A Bíróság és a Kúria ezen magatartásával megsértette a **Kp. 2. §. (1) bekezdésben** megfogalmazott feladatát, miszerint „a bíróság feladata, hogy eljárásával a közigazgatási tevékenységgel megvalósított jogsértéssel szemben - erre irányuló megalapozott kérelem esetén - hatékony jogvédelmet biztosítson, a (2) bekezdésben leírt pártatlan és tisztességes eljárás követelményét, a (4) bekezdésben megfogalmazott kereseti kérelemhez kötöttség elvét, a **polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. tv. (továbbiakban Pp.) 346. §. (4), (5), (6) bekezdését, valamint a Pp. 279. §. (1) bekezdésben megfogalmazott bizonyítékok értékeléséhez való jogát visszaélészerűen gyakorolta.**

A Bíróság jogszabálysértései a **Kp. alapelveit, a fegyverek egyenlősége alapelvét** kirívóan sérti, amely jogszabálysértések révén súlyosan sérült **I-II. r. panaszos Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében megfogalmazott alapvető joga**, miszerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”(6/1998.(III.11.) AB határozat, 793/B/1997. AB határozat) Továbbá súlyosan sérült I.r. és II: r. panaszos **Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésében megfogalmazott azon joga**, miszerint a törvény előtt mindenki egyenlő.

A Törvényszék annak ellenére, hogy az eljárás során igazolódott, hogy az alperes az **Ákr. 62. §. szerinti** tényállás felderítési kötelezettségét megsértve úgy rendelte el III. r. panaszos újraoltását, hogy azt megelőzően nem vizsgálta a védettséget, valamint az újraoltás egészségre gyakorolt hatását, amelynek következtében a III. r. panaszos egészségét fokozott egészségügyi kockázatnak kitéve újraoltásra kötelezte, I-II. r. panaszos keresetét elutasította.

A Törvényszék és a Kúria is annak ellenére, hogy I-II. r. panaszos a per során folyamatosan hivatkozott a Kp. 85. §. (2) bekezdésére, miszerint a bíróságnak a döntés meghozatalakor rendelkezésre álló adatok alapján kell elbírálnia az alperesi döntést, az idő múlását nem áll jogában az alperes javára írni, ezen jogszabályi hivatkozást teljesen figyelmen kívül hagyta, megsértette és ezt ítéletében sem indokolta, mellyel megsértette a keresethez kötöttség, a pártatlan és tisztességes eljárás követelményét, a **Pp. 346. §. (4), (5), (6) bekezdését, valamint a Pp. 279. §. (1) bekezdésben** megfogalmazott bizonyítékok értékeléséhez való jogát visszaélészerűen gyakorolta.

A Törvényszék és a Kúria is azzal, hogy az alperes ügy lényegére kiható jogszabálysértéseit figyelmen kívül hagyta, ennek érdekében jogszabálysértéseket követett el, a Kp. alapelveit kirívóan sértette, amely jogszabálysértések révén sérült a felperesek Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében megfogalmazott alapvető joga, miszerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

Az Alaptörvény és a Btk. rendelkezései alapján az emberi élet védelme, az mindenkinek a kötelezettsége, az orvosoknak, a közigazgatási hatóságoknak, sőt a bíróságoknak is. Olyan nem fordulhat elő, hogy egy gyermek egy hatóság által elrendelt, bíróság által jogszerűnek mondott oltásba belehal, megrokkban, vagy megsérül, s annak nem lesz büntetőjogi felelőse, ugyanis a Btk. szerint az emberölés elkövetője az is, aki kiadta a parancsot, az is, aki teljesítette azt, s az is, akinek meg kellett volna akadályozni, de nem tette azt meg. Egy ilyen ügyben nem lehet a másakra mutogatni, hogy kinek a kötelezettsége, hiszen az Alaptörvény szerint mindenkinek kötelezettsége, a Btk. pedig mindenkit büntetni rendel, aki nem jár el kellően körültekintően, s senkit nem ment fel olyan hivatkozással, miszerint a bűncselekményt nem egyedül követte el, ezért egy oltás elrendelése után történő egészségkárosodásért mindenki felel, aki annak bekövetkeztében szerepet játszott!

Az ezzel kapcsolatban felmerült jogkérdés társadalmi jelentőségű, hiszen ha egy oltás egy gyermek életébe kerül, akkor ugyanolyan fontos lehet annak elmaradása, mint egyéb esetben annak beadása. A nem megfelelő joggyakorlatba gyermekek, emberek halhatnak bele.

A jelenlegi joggyakorlat, miszerint a hatóságok, bíróságok kizárólag oltási státusz alapján döntenek, vagy formai, vagy egyéb okokra hivatkozva utasítanak el oltásra kötelezés elleni kereseteket, az olthatóság kérdését nem vizsgálják, egy esetleges oltás utáni súlyos következmény miatt a kellő körültekintés hiánya miatt a hatósági, bírósági képviselők büntetőjogi felelősséget vonhatja maga után.

Az emberi élet az Alaptörvény szerint sérthetetlen, egyetlen egy társadalmi érdekekkel sem versenyeztethető alapjog, melyre tekintettel, ha annak sértésére utaló panasz érkezik, akkor annak védelme és sérthetetlensége érdekében a bíróságok, az Alkotmánybíróság nem tagadhatja meg annak vizsgálatát.

Az Alaptörvény X. cikk (2) bekezdése nem engedi, hogy állami szerv orvostudományi kérdésben az orvostudomány képviselővel szemben állást foglaljon, vagy azt befolyásolja. A hatóságoknak, bíróságoknak tartózkodniuk kell attól, hogy döntéseikben az orvostudomány, jelen esetben az oltásokat végrehajtó szerveket befolyásolják. Egy hatóság és egy bíróság nem hozhat úgy döntést, hogy habár tudja, hogy nincs

se szakértelme, se hatásköre, bízik abban, hogy a szakértelemmel rendelkező személy az ő döntését felülbírálja. Az igazságszolgáltatás, a hatósági határozatok, a bíróság tekintélyét és a jogbiztonságot veszélyezteti egy olyan ítélet, amely lényegében arra hívja fel az azt végrehajtót, hogy azt ne, vagy ne úgy hajtsa végre, ahogy ő rendelkezett.

18/1998. NM rendelet 5. §. a jelen ügyben elrendelt oltások felvételét egyszer teszi kötelezővé betöltött 11 éves korban, ami megtörtént. Miután az oltás felvételre került, annak ismételt felvételére való kötelezést egyetlen jogszabályi rendelkezés sem engedi.

Az **Eütv. 58. §. (7)** bekezdése a védőoltás elrendelését csak akkor engedi, ha a védőoltás igénybevételére köteles személy e kötelezettségének írásbeli felszólításra sem tesz eleget, de jelen esetben igazolták a beadott oltásokat.

A kötelező oltások után, az esetleges újraoltás lehetősége és alkalmazása az **Eütv. 15-23. §. rendelkezései** alapján lehetségesek, amely döntést az alperesnek nincs hatásköre befolyásolni, vagy kötelezni, az kizárólag az orvos-beteg döntési jogosultságába esik!

Ezt támasztja alá a: **18/1998. (VI.03.) NM rendelet 4. §. (1)** Az oltás végrehajthatóságának megítéléséről a kezelőorvos dönt, valamint **Alaptörvény X. cikk (2)** Tudományos igazság kérdésében az állam nem jogosult dönteni, tudományos kutatások értékelésére kizárólag a tudomány művelői jogosultak.

A **tisztességes eljárás** alapkövetelménye a jogszabályok betartása, azonban ennél is többet jelent, a fair eljárás sérülhet akkor is, ha jogszabálysértés nem is történik. A tisztességes eljárás követelménye a pártatlan és részrehajlás nélküli ügyintézés, amely megvalósítása **szoros összefüggésben áll a jogegyenlőség a diszkrimináció tilalmával, valamint az emberi méltóság alkotmányos elveivel.**

Az Európai Tanács Miniszteri Bizottságának 1977-es megalkotott határozatában szerepel, hogy a tisztességes eljárás alapvető feltétele az indokolási kötelezettség.

III. r. panaszos

- az **Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése**, miszerint „Az Alapvető jogokat jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapíthatja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.”
- **Alaptörvény II. cikke**, miszerint „Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.”
- az **Alaptörvény III. cikk (2) bekezdésében** megfogalmazott tilalom, miszerint „Tilos az emberen tájékoztatáson alapuló, önkéntes hozzájárulása nélküli orvosi vagy tudományos kísérletet végezni.
- az **Alaptörvény VII. cikk(1) bekezdésben** megfogalmazott lelkiismereti és vallásszabadságot,
- **Alaptörvény X. cikk(2) bekezdése**, miszerint „Tudományos igazság kérdésében az állam nem jogosult dönteni, tudományos kutatások értékelésére kizárólag a tudomány művelői jogosultak.”
- **Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése**, miszerint „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”
- az **Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése**, miszerint „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

Részletes indoklás:

A 18/1998. NM rendelet 5. §. (7) bekezdése a Hepatitisz B elleni oltást egy alkalommal írja elő kötelezően felvenni, III. r. panaszos igazoltan kétszer felvette, alperes lényegében jogszabályi felhatalmazás nélkül elrendelte ezen oltás harmadszori felvételét, a bíróságok pedig ezt törvényesnek találták úgy, hogy nem tudtak azt igazolni, hogy III. r. panaszos egészségére az nem lesz ártalmas! Mind az alperes, mind a bíróságok sem a törvénysértő kötelezést nem ismerték el, s a bizonyítottság hiányát is olthatóságként értékelték.

Alperes, a Törvényszék és a Kúria is törvényesnek találta azt, hogy úgy kötelezték III. r. panaszost egy már **egyértelműen nem kötelező oltás felvételére, hogy azt a gyártó kifejezetten ellenjavallja!**

Az alperes, s a bíróság, de a Kúria is az **Alaptörvény II. cikk (1) bekezdés** szerinti emberi élethez való jog védelme érdekében köteles azt vizsgálni, hogy az általa elrendelt oltás végrehajtása nem kerül-e az oltásra kötelezett életébe, vagy az egészsége nem károsodik-e tőle, amennyiben felmerül az egészségkárosító hatás, akkor az oltás elrendelésének nincs helye, jelen esetben azonban a gyártói ellenjavallat ellenére elrendelték az oltást!

Az Oviedói Egyezményt ratifikáló **2002. évi VI. törvény 6. cikk 1. pontja** alapján beleegyezési képességgel nem rendelkező személyen **csak saját közvetlen javát szolgáló beavatkozás hajtható végre**, melyre tekintettel oltatlanság tényére, állampolgári érdekre hivatkozó oltás elrendelő határozat törvény és Alaptörvénysértő.

Az Eütv. 57. §. (2) bekezdés kimondja, hogy a miniszter rendeletben határozza meg azokat a fertőző betegségeket, amelyek esetében

- a) életkorhoz kötötten,
- b) megbetegedési veszély esetén, illetőleg
- c) külföldre történő kiutazás esetén a kiutazó költségén

kötelező védőoltás elrendelésének van helye, azaz nincsenek általánosságban véve kötelező oltások, csak olyan előírások vannak, hogy mikor és milyen körülmények között lehet kötelező oltást elrendelni, de mindig vizsgálni kell az adott személyt, az összes körülményt, hogy nála van-e helye az oltás elrendelésének!

Alperest **emberi élet védelmével kapcsolatos kötelezettsége** alól nem mentesíti semmi. Az Ákr. 62-63. §. 71. §. (1) bekezdése egyértelműen az alperesnek ír elő tényállás felderítési kötelezettséget. Az ügy szempontjából lényeges tényállási kérdés, hogy az oltás elrendelése a gyermek érdekében áll-e!

A Kúria, ahogy az alperest és a Bíróságot és önmagát is mentesítette az emberi élet védelmi kötelezettsége alól azzal, hogy a már felvett oltásokra formai okokra hivatkozva úgy tekintett, mintha azok nem is lennének, amellyel lényegében törvénysértően mentesítette magát a **Kp. 78. §. (5) bekezdés b.) pontja** szerint kötelezettsége alól, miszerint a perek alatt a kiskorú érdekeinek a fokozott szem előtt tartásával kell eljárni, amely érdekből akár hivatalból is elrendelhet bizonyítást, továbbá mentesítette az **Alaptörvény II. cikk (1) bekezdés szerinti** emberi élet védelme szerinti hivatali kötelezettsége alól, valamint az **Oviedói Egyezményt ratifikáló 2002. évi VI. törvény 6. Cikk 1. pontja** alól, miszerint vizsgálnia kell, hogy a beleegyezési képességgel nem rendelkező felperes gyermekének az oltása csak saját közvetlen javát szolgáló beavatkozásnak minősül-e.

Összességben a Kúria, a bíróság azzal, hogy alperes határozatát nem semmisítette meg, sértette a Kp. 78. §. (5) bekezdését, az Alaptörvény II. cikk (1) bekezdését és az Oviedói Egyezményt ratifikáló 2002. évi tv. 6. cikk 1. pontját.

1) Alaptörvény II. cikk szerinti emberi élethez való jog

Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.

Az alperesi határozat, a Győri Törvényszék és a Kúria Ítélet lényegében a kk. gyermeket több olyan oltás többszöri felvételére kötelezi, amivel már egyébként rendelkezik úgy, hogy az oltások megtörténtének a törvénysértő megtagadásával az Óviedői egyezmény utasításának megfelelően nem vizsgálták, hogy azok felvétele kk. gyermek érdekében áll-e. Az oltások egyesével is alkalmasak az emberi élet kioltására az alábbi törvényi védelem és bizonyítékok alapján:

Eütv. 58. §. (10) Ha a védőoltásra kötelezett személy a védőoltás adásával összefüggésben súlyos egészségkárosodást szenved, megrokkann vagy **meghal**, őt, illetve általa eltartott hozzátartozóját az állam kártalanítja.

www.oltasbiztonsag.hu oldalon található, hogy mely évben hányan haltak meg 30 napon belül az oltások után:

2010-ben 2.000.000 oltás után, 216 oltással kapcsolatos bejelentés érkezett, 3 haláleset.

2011-ben 2.000.000 oltás után, 196 oltással kapcsolatos bejelentés érkezett, 5 haláleset.

2012-ben 2.000.000 oltás után, 219 oltással kapcsolatos bejelentés érkezett, 4 haláleset.

2013-ban 2.200.000 oltás után, 182 oltással kapcsolatos bejelentés érkezett, 5 haláleset.

2014-ben 2.500.000 oltás után, 214 oltással kapcsolatos bejelentés érkezett, 2 haláleset.

2015-ben 2.500.000 oltás után, 273 oltással kapcsolatos bejelentés érkezett, 3 haláleset.

2016-ban 2.500.000 oltás után, 211 oltással kapcsolatos bejelentés érkezett, 4 haláleset.

2017-ben 2.700.000 oltás után, 218 oltással kapcsolatos bejelentés, 4 haláleset.

2018-ban 3.000.000 oltás után, 178. oltással kapcsolatos bejelentés érkezett, 1 haláleset.

2019-ben 3.000.000 oltás után, 185 oltással kapcsolatos bejelentés érkezett, 3 haláleset.

2020-ban 3.600.000 oltás, 260 oltással kapcsolatos bejelentés, 3 haláleset.

2021-ben 3.200.000 oltás, 154 oltással kapcsolatos bejelentés.

2022-ben 3.200.000 oltás, 234 oltással kapcsolatos bejelentés, 2 haláleset.

A covid vakcinák tekintetében 2021. április 20-án szolgáltatott adatot a Kormány, amely alapján 1.400.000 kétszer oltottra 273 halottat ismert el.

A fentiek alapján igazolt, hogy az oltások olyan egészségügyi beavatkozások, amelyekbe bele lehet halni. Minden olyan döntés és kötelezés, aminek teljesítése a kötelezett életébe kerülhet, sérti az **Alaptörvény szerinti emberi élethez való jogot**, amely alapvető jog mind az Alaptörvény, és minden nemzetközi egyezmény alapján sérthetetlen.

A 23/1990 (X.31) AB határozat alapján az emberi élethez és méltósághoz való jog egységet alkotó oszthatatlan és korlátozhatatlan alapjog, amely számos egyéb alapjognak forrása és feltétele. Az emberi élethez és méltósághoz, mint abszolút értékhez való jog korlátot jelent az állam hatalmával szemben!

A fentiek alapján egyértelműen igazolt, hogy a kötelező oltások rendszere, így III. r. panaszos oltásra kötelezése is sérti az emberi élethez való jogot, amely legálisan sérthetetlen alapjog. Az Alaptörvény és Emberi Jogok Európai Egyezménye nem engedi, hogy valakit megöljünk, aztán kártalanítsuk, tekintettel arra, hogy ez egy lehetetlen ígéret. Az emberölés minden alakzatját és az összes elkövetési

magatartását büntetni rendeli a Btk. Nincs olyan legális magatartás, ami közvetve, vagy közvetlenül egy ember életének az elvesztéséhez vezethet! A fentiek alapján Alaptörvénysértő a kötelező oltások rendszere, így kk. gyermek oltásra kötelezése is és az emberölés előkészületét követi el mindenki, aki megpróbál egy emberi élet kioltására alkalmas beavatkozásra kötelezni valakit!

III. r. panaszos köszöni, de nem kéri, hogy az Állam a halála után kártalanítsa, mindenki, aki egy az emberi élet kioltására, jelen esetben Hepatitisz B oltás harmadszori felvételére akarja kötelezni, illetve nem tesz ennek a megakadályozása érdekében semmit, elköveti az emberölés előkészület büntettét a sérelmére.

2) Alaptörvény II. cikk szerinti emberi méltósághoz való jog

Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.

III. r. panaszos az ítélet meghozatalakor korlátottan cselekvőképes, azzal, hogy akarata ellenére oltások felvételére kötelezik, nemcsak az emberi élethez, hanem az önrendelkezési jogának sértésével az emberi méltóságát is sértik.

A 39/2007. (IV.20) AB határozatban az Alkotmánybíróság a gyermekek kötelező oltások alkotmányosságának a vizsgálatakor kifejtette, hogy a gyermekek önrendelkezési jogát az oltások kötelezővé tétele nem sérti, hiszen azok 14. életévük betöltéséig nem rendelkeznek olyan belátási képességgel, amely alapján el tudják dönteni, hogy az oltás számukra hasznos-e, vagy sem, 14 éves kor felett viszont az oltások kötelezővé tétele súlyosan sérti az önrendelkezési jogot.

III. r. panaszos már az Alkotmánybíróság szerint is rendelkezik önrendelkezési joggal, III. r. panaszos I.r. és II. r. panaszoson keresztül oltás felvételére való kötelezése súlyosan sérti az önrendelkezési jogán keresztül az Alaptörvény II. cikk szerinti emberi méltósághoz való jogát, aminek az Alaptörvény és minden nemzetközi jogszabály alapján sérthetetlennek kellene lennie!

Az Alkotmánybíróság 14/1993 (II.12) AB határozatában megállapította, hogy az Államnak vallási és lelkiismereti meggyőződésben semlegesnek kell maradni, az Államnak biztosítania kell az egyéni meggyőződés szabad kialakításának a lehetőségét. Az Alkotmánybíróság ezen kívül ezen jogot összefüggésbe hozta más, alapjoggal, az **emberi méltósághoz való joggal**. Az emberi méltósággal kapcsolatban kimondta, hogy a lelkiismereti meggyőződéshez való jog biztosítása érvényesülésének a feltétele, ami nem mellékesen szintén igazolja, hogy a kötelező oltási rendszer kk. gyermek emberi méltósághoz való jogát a lelkiismereti szabadság megsértésével is súlyosan sérti!

A 18/1990 (IV.23.) AB határozatban foglalkozott az Alkotmánybíróság az emberi méltósághoz való joggal, amelyben megállapította, hogy az emberi méltósághoz való jog az ún. általános személyiségi jogok különféle aspektusaival nevezik meg: pl. a személyi szabadság kibontakozásához való jogként, az **önrendelkezés szabadságához való jogként, általános cselekvési szabadságként**, avagy a magánszférához való jogként. Az általános személyiségi jog anyajog, azaz olyan szubszidiárius alapjog, amelyet mind az Alkotmánybíróság, mind a bíróságok minden esetben felhívhatnak az egyén autonómiájának védelmére, ha az adott tényállásra a konkrét, nevesített alapjogok egyike sem alkalmazható.

A 64/1991 (XII.17) AB határozatban az Alkotmánybíróság megfogalmazta, hogy az emberi méltósághoz való jog azt jelenti, hogy van az egyén autonómiájának, **önrendelkezésének egy olyan, mindenki más rendelkezése alól kivont magja, amelynél fogva** – a klasszikus megfogalmazás szerint – **az ember alany**

marad, s nem válhat eszközzé, vagy tárggyá! A méltóság az emberi léttel eleve együtt járó minőség, amely oszthatatlan és **korlátozhatatlan**, ezért minden emberre nézve egyenlő! Ember méltósága és élete mindenkinek érinthetetlen, aki ember, függetlenül fizikai és szellemi fejlettségétől, illetve állapotától. Egyetlen ember élethez való jogáról se beszélhetünk úgy, hogy ne értenénk bele az élethez és méltósághoz való alanyi jogát.

A 23/1990 (X.31) AB határozat alapján az emberi élethez és méltósághoz való jog egységet alkotó oszthatatlan és korlátozhatatlan alapjog, amely számos egyéb alapjognak forrása és feltétele. Az emberi élethez és méltósághoz, mint abszolút értékhez való jog korlátot jelent az állam hatalmával szemben!

Az Alaptörvény 54. Cikk (1) bekezdés alapján az Alaptörvény II. cikkében megfogalmazott alapvető emberi jogok még szükséghelyzetben sem korlátozhatók, s nincs az a társadalmi érdek, ami miatt ez korlátozható legyen!

Az Oviedói Egyezmény (2002. évi VI. törvény az Európa Tanácsnak az emberi lény emberi jogainak és méltóságának a biológia és az orvostudomány alkalmazására tekintettel történő védelméről szóló, Oviedóban, 1997. április 4-én kelt Egyezménye: Az emberi jogokról és a biomedicináról szóló Egyezmény, valamint az Egyezménynek az emberi lény klónozásának tilalmáról szóló, Párizsban, 1998. január 12-én kelt Kiegészítő Jegyzőkönyve kihirdetéséről) 5. cikke értelmében a tudományos kutatáshoz az érintett személy szabadon és tájékozottságon alapuló beleegyezése szükséges.

„5. Cikk

Általános szabály

Egészségügyi beavatkozás csak azután hajtható végre, ha abba az érintett személy szabadon és tájékozottságon alapuló beleegyezését adta.

Ennek a személynek előzetesen megfelelő tájékoztatást kell kapnia a beavatkozás céljáról és természetéről, valamint következményeiről és kockázatairól.

Az érintett személy beleegyezését bármikor szabadon visszavonhatja.”

Az emberi méltósághoz való jog abszolút jog. Az EJEE 3. és 4. cikke – ellentétben annak a szabadságjogokat deklaráló többi cikkével – **nem ismer az állam oldalán kivételeket, amely esetén a tilalmak alól felmentést kaphatna. Emberi méltóság megsértésének nem lehet indoka az egyén cselekvőképességének a hiánya! A 3. cikktől szükséghelyzet esetén sem lehet eltérni: „Az EJEE korlátozhatatlanul abszolút tilalmat állít fel a kínzás és embertelen vagy megalázó büntetés vagy bánásmód tilalma tekintetében, még olyan súlyos körülmények között is, mint amilyen a terrorizmus elleni harc és a szervezett bűnözés.”**

Az emberi méltósághoz való jog az alkotmányok emberi méltóság klauzulái értelmében is érinthetetlen, azaz a **jog korlátozása, így a jövőbeni gyakorolhatóságának az ellehetetlenítése is - egyúttal annak megsértését jelenti. Az emberi méltósághoz való jog egyetlen alapjoggal szemben sem mérlegelhető, a méltóság méltósággal való ütközése (ún. tragikus kollízió) sem képezhet kivételt a mérlegelés kizárása alól.** Ennek megfelelően a német Szövetségi Alkotmánybíróság a 2006. évi ítéletében megállapította, hogy a terroristák által eltérített személyszállító repülőgép lelövésére adott engedély sérti az emberi méltóságot, mivel az utasok és a személyzet a mentési akció pusztá tárgyává válnának, mások megmentése érdekében. Ezért nem megengedhető – a szakirodalomban uralkodó álláspont szerint – az ún. mentő kínzás (amikor az információ megszerzése az emberi élet megmentésére szolgál) sem.

Kiemelést érdemel, hogy az Alkotmánybíróság szintén az önrendelkezési jogból vezette le és nevesítette az ún. egészségügyi önrendelkezési jogot, melyet tágabb kategóriaként határozott meg, mint az egészségügyi beavatkozások visszautasításához való jogot.

A fentiekből jól látható, hogy az emberi méltósághoz való joghoz tartozik az orvosválasztás joga, az önrendelkezéshez való jog, valamint érvényesüléséhez elengedhetetlen a lelkiismereti szabadság biztosítása, az, hogy kényszer, fenyegetés, vagy megkülönböztetéstől való félelem nélkül, önállóan dönthessen arról az egyén, hogy milyen egészségügyi beavatkozást kíván igénybe venni.

3) Alaptörvény VII. cikk (1) bekezdésben megfogalmazott lelkiismereti és vallásszabadság

Mindenkinek joga van a gondolat, a lelkiismeret és a vallás szabadságához. Ez a jog magában foglalja a vallás vagy más meggyőződés szabad megválasztását vagy megváltoztatását és azt a szabadságot, hogy vallását vagy más meggyőződését mindenki vallásos cselekmények, szertartások végzése útján vagy egyéb módon, akár egyénileg, akár másokkal együttesen, nyilvánosan vagy a magánéletben kinyilvánítsa vagy kinyilvánítását mellőzze, gyakorolja vagy tanítsa.

III. r. panaszos az ítélet meghozatalakor korlátozottan cselekvőképesen is elég nagy ahhoz, hogy önálló elképzelése legyen az életről, pontosan tudja, hogy mit akar az élettől, s a saját oltása területén is határozott a véleménye. A lelkiismereti és vallásszabadság gyakorlását egyetlen egy jogszabály sem köti életkorhoz!

Az Alkotmánybíróság 14/1993 (II.12) AB határozatában megállapította, hogy az Államnak vallási és lelkiismereti meggyőződésben semlegesnek kell maradni, az Államnak biztosítania kell az egyéni meggyőződés szabad kialakításának a lehetőségét. Az Alkotmánybíróság ezen kívül ezen jogot összefüggésbe hozta más, alapjoggal, az emberi méltósághoz való joggal. Az emberi méltósággal kapcsolatban kimondta, hogy a lelkiismereti meggyőződéshez való jog biztosítása érvényesülésének a feltétele, ami nem mellékesen szintén igazolja, hogy 14 év alatt is van emberi méltósághoz való jog!

39/2007. (IV.20) AB határozatban az Alkotmánybíróság elismerte, hogy a kötelező oltások rendszere sérti a szülők lelkiismereti és vallásszabadságát, azonban nem vizsgálták, hogy mennyiben sérti az az oltásra kötelezett gyermek lelkiismereti szabadságát!

III. r. panaszosnak az a lelkiismereti meggyőződés alakult ki, hogy nem kér semmilyen oltásból, az alperes, a Törvényszék és a Kúria azonban végzésével semmibe vette III. r. panaszos akaratát, lényegében az oltások felvételére kötelezte, amellyel súlyosan sértette III. r. panaszos lelkiismereti és vallásszabadságát, annak megsértése útján pedig emberi méltóságát is!

4) Alaptörvény X. cikk

(1) Magyarország biztosítja a tudományos kutatás és művészeti alkotás szabadságát, továbbá - a lehető legmagasabb szintű tudás megszerzése érdekében - a tanulás, valamint törvényben meghatározott keretek között a tanítás szabadságát.

(2) Tudományos igazság kérdésében az állam nem jogosult dönteni, tudományos kutatások értékelésére kizárólag a tudomány művelői jogosultak.

Az Alkotmánybíróság 39/2007. évi AB határozatában a gyermekek kötelező oltásának alkotmányosságáról határozott, amelyet azzal az indokkal tett, hogy tényként kezelte azon az orvostudomány által mai napig vitatott kérdést, miszerint a védőoltásokkal járványokat lehet megelőzni, azaz a tudomány képviselői helyett döntött tudományos kérdésben, amellyel megsértette az Alaptörvény X. cikkét. Álláspontom szerint az

Alkotmányos kérdések tekintetében orvostudományi kérdésekben semlegesnek kell maradnia, s csak azt kell vizsgálnia, hogy az adott kötelezés milyen jogot sért. Minden orvosi beavatkozás egészségügyi kockázattal jár, továbbá sok az élet kioltására is alkalmas, így minden egészségügyi beavatkozás, ha az kényszerrel, kötelezéssel történik, sérti az emberi élethez, méltósághoz és egészséghez való jogot, s Alaptörvény utasítása szerint ezen jogok sérthetetlenek, az arra való nyomás gyakorlás is sérti azt, ami tilos. Nincs az a társadalmi érdek, amit az emberi élet, emberi méltóság elé helyezhetnek az Alaptörvény szerint, még a járványok megelőzéséhez fűződő társadalmi érdeket sem! Az Alkotmánybíróság az oltások kötelezőségének az alkotmányossága érdekében olyan tulajdonsággal ruházta fel az oltásokat, miszerint járványok megelőzésére alkalmasak, amiben az orvostudomány jelenleg sem döntött.

2007. óta már az Alkotmány Alaptörvénnyé alakult, az Alkotmánybíróságnak újra kellene gondolnia a kötelezőség alkotmányosságával kapcsolatos álláspontját.

A jog ezen aspektusában az államnak semlegesnek kell maradnia és egyformán tartózkodni kell a beavatkozástól valamennyi tudományos kutatás tekintetében függetlenül attól, hogy az állam az adott kutatási irányt preferálja-e vagy sem. Ezt szolgálja az Alaptörvény azon rendelkezése is, amely szerint az állam tudományos igazságról nem dönthet.

Az Alkotmánybíróság a 41/2005. (X.27) AB határozatában megerősítette, hogy az államnak tudományos igazság kérdésében semlegesnek kell lennie, viszont alkotmányos követelményként feltétlenül garantálnia kell, hogy a tudomány művelői a tudományos kutatások és a tudományos ismeretek terjesztésének szabadságjogát – alkotmányos keretek között – gyakorolhassák.

A jogalkotó nem hagyhatja figyelmen kívül az ember, a tudomány tévedésének a lehetőségét.

Fentebb igazolva lett, hogy bármely oltásba bele lehet halni, ebből kifolyólag azokra való kötelezés sértik az emberi élethez való jogot, az élethez való jog az Alaptörvény szerint is korlátozhatatlan, még közérdekből sem lehet korlátozni, még a járványok megelőzéséhez fűződő társadalmi érdek miatt sem lehet sérteni az emberi életet, egyetlen emberi életet sem lehet feláldozni a közösség érdekében! Jelen esetben az sem biztos, hogy az oltások valóban alkalmasak a járványok megelőzésére. *A hatóságoknak, az Alkotmánybíróságnak tudományosan semleges álláspontot kell képviseljen, a mindenkori tudományos álláspontokat nem helyezheti az emberi jogok fölé!*

Szem előtt kell tartani, hogy a tudományos álláspontok változhatnak, szem előtt kell tartani, hogy a tudomány és az ember is tévedhet a legjobb szándék ellenére is, ha kk. gyermek az oltást megkapja, azt már helyrehozni nem lehet!

Azzal, hogy a kk. gyermeket azon állítólagos tudományos álláspont alapján, miszerint az ő oltása járványokat előzhet meg, oltásra kötelezik, az oltásra kötelező hatóságok orvostudományi kérdésben foglalnak állást jogellenes, amellyel sértik az Alaptörvény X. cikk (2) bekezdését.

5) **Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdésében** megfogalmazott azon alapvető joga, miszerint „Minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz.”

(1) *Minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz. Magyarország védi a gyermekek születési nemének megfelelő önazonossághoz való jogát, és biztosítja a hazánk alkotmányos önazonosságán és keresztény kultúráján alapuló értékrend szerinti nevelést.*

6) **Alaptörvény XX. cikk (1)** bekezdésben megfogalmazott testi és lelki egészséghez való joga,

(1) Mindenkinek joga van a testi és lelki egészséghez.

Az alperesi határozat, a Győri Törvényszék és a Kúria ítéletei lényegében állampolgári érdekre hivatkozva, annak vizsgálata nélkül kötelezi III. r. panaszost olyan oltások felvételére, amellyel már rendelkezik, hogy vizsgálná, hogy az Óveidói egyezmény utasításának megfelelően azok felvétele a kk. gyermek érdekében áll-e? Az oltások egyesével is alkalmasak az emberi élet kioltására, valamint az egészség károsítására az alábbi törvényi vélelem és bizonyítékok alapján:

Eütv. 58. §. (10) Ha a védőoltásra kötelezett személy a védőoltás adásával összefüggésben **súlyos egészségkárosodást szenved, megrokkann vagy meghal**, őt, illetve általa eltartott hozzátartozóját az állam kártalanítja.

www.oltasbiztonsag.hu oldalon található, hogy mely évben hányan haltak meg 30 napon belül az oltások után, s hányan kerültek kórházba, vagy betegedtek meg az oltásoktól:

2010-ben **2.000.000** oltás után, **216** oltással kapcsolatos bejelentés érkezett, **3** haláleset.

2011-ben **2.000.000** oltás után, **196** oltással kapcsolatos bejelentés érkezett, **5** haláleset.

2012-ben **2.000.000** oltás után, **219** oltással kapcsolatos bejelentés érkezett, **4** haláleset.

2013-ban **2.200.000** oltás után, **182** oltással kapcsolatos bejelentés érkezett, **5** haláleset.

2014-ben **2.500.000** oltás után, **214** oltással kapcsolatos bejelentés érkezett, **2** haláleset.

2015-ben **2.500.000** oltás után, **273** oltással kapcsolatos bejelentés érkezett, **3** haláleset.

2016-ban **2.500.000** oltás után, **211** oltással kapcsolatos bejelentés érkezett, **4** haláleset.

2017-ben **2.700.000** oltás után, **218** oltással kapcsolatos bejelentés, **4** haláleset.

2018-ban **3.000.000** oltás után, **178.** oltással kapcsolatos bejelentés érkezett, **1** haláleset.

2019-ben **3.000.000** oltás után, **185** oltással kapcsolatos bejelentés érkezett, **3** haláleset.

2020-ban **3.600.000** oltás, **260** oltással kapcsolatos bejelentés, **3** haláleset.

2021-ben **3.200.000** oltás, **154** oltással kapcsolatos bejelentés.

2022-ben **3.200.000** oltás, **234** oltással kapcsolatos bejelentés, **2** haláleset.

A covid vakcinák tekintetében 2021. április 20-án szolgáltatott adatot a Kormány, amely alapján 1.400.000 kétszer oltottra 273 halottat, 5714 megbetegedetett ismert el.

A jó egészségi állapot megőrzése mindenki számára szükséges az emberhez méltó és tevékeny élethez. Az Államnak nemcsak a járványok megelőzése a feladata, hanem szem előtt kell tartani egyén, különösen a gyermekek testi és lelki egészséghez való jogát is.

A fentiek alapján látható, hogy kk. gyermek oltásra kötelezése nemcsak az életét, de az egészségét, az élethez méltó minőségét is veszélyeztetheti visszafordíthatatlanul. A Törvényszéki, Kúria ítélet lényegében kk. gyermek oltások újbóli felvételére kötelezését hagyta jóvá, amely a fentiek alapján sérti a testi és lelki egészséghez való jogát.

2.)

Továbbá kérjük, hogy a **2011. évi CLI. tv. 27. §. (1)** bekezdés szerinti bírói döntés felülvizsgálata során a **26. §. (1)** bekezdés szerinti - **Alaptörvény 24. cikk. (2) bekezdés c.) pontja** alapján az egészségügyről rendelkező 1997. évi CLIV. törvényben (Eütv) 57-58. §-ában és a fertőző betegségek és a járványok

megelőzése érdekében szükséges járványügyi intézkedésekről rendelkező 18/1998. NM. rendeletben szabályozott kötelező oltások rendszere alaptörvény-ellenes, mivel sérti az embereknek, így a felperesek gyermekének az Alaptörvény II. Cikke szerinti élethez fűződő jogát, mert a kötelező oltások potenciálisan halálos invazív beavatkozások, amelyet az Eütv. 58. § (10) bekezdése is elismer.

Alaptörvény II. cikk.

Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.

Jelen ügy lényegében arról szól, hogy alperes állampolgári érdekekre hivatkozva úgy rendelte el felperes gyermekének a Hepatitisz B elleni oltás ismétlését, hogy arra jogszabály nem is kötelez és azt megelőzően egyáltalán nem vizsgálták, hogy az oltás felvétele a gyermek érdekében áll-e, nem fog-e abba belehalni, nem fog-e attól megrokkanni, a bíróság pedig ezt törvényesnek ítélte meg!

Az oltások alkalmasak az emberi élet kioltására az alábbi törvényi védelem és bizonyítékok alapján:

Eütv. 58. §. (10) Ha a védőoltásra kötelezett személy a védőoltás adásával összefüggésben súlyos egészségkárosodást szenved, megrokkann vagy **meghal**, őt, illetve általa eltartott hozzátartozóját az állam kártalanítja.

www.oltasbiztonsag.hu oldalon található, hogy mely évben hányan haltak meg 30 napon belül az oltások után:

2010-ben **2.000.000** oltás után, **216** oltással kapcsolatos bejelentés érkezett, **3** haláleset.

2011-ben **2.000.000** oltás után, **196** oltással kapcsolatos bejelentés érkezett, **5** haláleset.

2012-ben **2.000.000** oltás után, **219** oltással kapcsolatos bejelentés érkezett, **4** haláleset.

2013-ban **2.200.000** oltás után, **182** oltással kapcsolatos bejelentés érkezett, **5** haláleset.

2014-ben **2.500.000** oltás után, **214** oltással kapcsolatos bejelentés érkezett, **2** haláleset.

2015-ben **2.500.000** oltás után, **273** oltással kapcsolatos bejelentés érkezett, **3** haláleset.

2016-ban **2.500.000** oltás után, **211** oltással kapcsolatos bejelentés érkezett, **4** haláleset.

2017-ben **2.700.000** oltás után, **218** oltással kapcsolatos bejelentés, **4** haláleset.

2018-ban **3.000.000** oltás után, **178.** oltással kapcsolatos bejelentés érkezett, **1** haláleset.

2019-ben **3.000.000** oltás után, **185** oltással kapcsolatos bejelentés érkezett, **3** haláleset.

2020-ban **3.600.000** oltás, **260** oltással kapcsolatos bejelentés, **3** haláleset.

2021-ben **3.200.000** oltás, **154** oltással kapcsolatos bejelentés.

2022-ben **3.200.000** oltás, **234** oltással kapcsolatos bejelentés, **2** haláleset.

A covid vakcinák tekintetében 2021. április 20-án szolgáltatott adatot a Kormány, amely alapján 1.400.000 kétszer oltottra 273 halottat ismert el.

A fentiek alapján igazolt, hogy az oltások olyan egészségügyi beavatkozások, amelyekbe bele lehet halni. Minden olyan döntés és kötelezés, aminek teljesítése a kötelezett életébe kerülhet, sérti az **Alaptörvény szerinti emberi élethez való jogot**, amely alapvető jog mind az Alaptörvény, és minden nemzetközi egyezmény alapján sérthetetlen.

A **23/1990 (X.31) AB határozat** alapján az emberi élethez és méltósághoz való jog egységet alkotó oszthatatlan és korlátozhatatlan alapjog, amely számos egyéb alapjognak forrása és feltétele. Az emberi élethez és méltósághoz, mint abszolút értékhez való jog korlátot jelent az állam hatalmával szemben!

A fentiek alapján egyértelműen igazolt, hogy a kötelező oltások rendszere sérti az emberi élethez való jogot, amely legálisan sérthetetlen alapjog. Az Alaptörvény és Emberi Jogok Európai Egyezménye nem engedi, hogy valakit megöljünk, aztán kártalanítsuk, tekintettel arra, hogy ez egy lehetetlen ígéret.

Értelmezhetetlen, hogy az Állam bárkit a halála után kártalanít. Az Oviedói Egyezményt ratifikáló 2002. évi VI. törvény 6. Cikk 1. pontja alapján beleegyezési képességgel nem rendelkező személyen **csak saját közvetlen javát szolgáló beavatkozás hajtható végre.**

Alaptörvény XVI. cikk (1) Minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz.

Alaptörvény XX. cikk (1) Mindenkinek joga van a testi és lelki egészséghez.

A Gyermekek jogairól szóló, New Yorkban, 1989. november 20-án kelt Egyezmény kihirdetéséről rendelkező 1991. évi LXIV. törvény 3. Cikk 1. pontja szerint **a bíróságok, a közigazgatási hatóságok minden, a gyermeket érintő döntésükben a gyermek mindenképp felett álló érdekét veszik figyelembe elsősorban.**

A 6. Cikk szerint a gyermeknek veleszületett joga van az életre és biztosítani kell az életben maradását és fejlődését. A 24. Cikk szerint a gyermeket megilleti a lehető legjobb egészségi állapothoz való jog. Ugyanezen jogszabályhely 3. pontja szerint **a részes államok megtesznek minden alkalmas, hatékony intézkedést annak érdekében, hogy megszüntessék a gyermekek egészségére káros hagyományos szokásokat.**

Ehhez képest a magyar szabályozás, az orvosok és hatóságok, továbbá a bíróságok gyakorlata, jelen ügyben az alperes és a bíróság elképzelése a kötelező oltásokkal kapcsolatban a következő:

Az oltóorvosok, az oltási ügyekben eljáró hatóságok és sok esetben még a bíróságok már 1869-ben a közérdekre hivatkozással kialakították azt, a gyermekek egészségére ártalmas hagyományos szokást, hogy úgy kezelik az oltásokat, mintha azok csak cukorkák lennének, amit nyaklók nélkül beletöltenek a védtelen gyermekekbe, nem veszik figyelembe, hogy az oltások potenciálisan halálosak.

A közegészségügy rendezéséről szóló 1876. évi törvénycikk 97. §-a szerint az oltóorvos a beoltott egyének után az államkincstártól díjat kapott. Innentől kezdve az oltóorvosok, a hatóságok és a bíróságok és mindenki úgy tekinti, mintha a hatályos Eütv. 58. § (10) bekezdését is kivágták volna a jogszabályból, holott eszerint **az oltások halált, súlyos egészségkárosodást és megrokkantást is okozhatnak**, ez egy olyan axióma, ami benne van a törvényben.

Megismétlem: az **Eütv. 58. § (10) bekezdése** szerint az oltások **halált, súlyos egészségkárosodást és megrokkantást okozhatnak**. Amennyiben ez bekövetkezik, akkor a szabályozás szerint az **állam kártalanítja a beoltott személyt és az általa eltartottakat.**

A közérdekre hivatkozással invazív beavatkozással megölhető egy gyermek, rokkanttá tehető!

Ezt mutatja a hatóságok gyakorlata és a kötelező oltásokkal kapcsolatos bírósági döntések, jelen ügy is. Felperes gyermeke felvette a jogszabályban neki előírt kötelező oltásokat, de még azon felül is kötelezik, mert nem az az orvos adta be, akit ők elfogadnak, micsoda oltási diktatúrát szabadított el a kötelező oltások rendszere. Senkit nem érdekel az, hogy a gyermek sérülhet oltástól, hanem minden áron oltani kell, ott ahol a hatóság gondolja, a szülőktől már az orvosválasztás jogát is elvették a szükségesség és arányosság megsértésével, teljesen indokolatlanul.

Panaszosak ismerik azokat az Alkotmánybírósági és Kúriai döntéseket, amelyek szerint a kötelező oltások rendszere alkotmányos annak ellenére, hogy ezek a döntések elismerik azt, hogy kötelező oltásban meg lehet halni.

A bírósági döntések, amelyek a kötelező oltásokat az élethez fűződő joggal összhangban állónak tartják, tévesek, mert figyelmen kívül hagyják a jogi és etikai felelősség elveit. Az élethez fűződő jog nem csupán a halál elkerülésére vonatkozik, hanem az élet védelmére is, amely magába foglalja a szabad döntés jogát a védőoltás terén.

A gyerekek oltására való kötelezés a közérdek nevében lényegében az egyes emberek élethez fűződő jogának versenyeztetését jelenti. Ez a helyzet különösen aggasztó, mert a döntéshozók ezzel a felnőttek életét és egészségét a gyerekeké elé helyezik. Ezzel implicit módon azt a jelzést küldik, hogy a gyerekek élete és jóléte másodlagos fontosságú ahhoz képest, hogy a közösség megvédje magát egy potenciálisan halálos járványtól. Ez a megközelítés a gyerekek szempontjából véve igazságtalan, hiszen a gyermekek nemcsak hogy nem felelősek a közösség egészségéért, de kiszolgáltatott helyzetben is vannak. Az élethez való jog, amely minden ember alapvető joga, itt a közérdek védelme nevében háttérbe szorul, és a gyerekek elveszítették a védelmüket. Ezzel a ténnyel a társadalom azt üzeni, hogy a gyerekek élete és egészsége hosszú távon nem egyenértékű a felnőttek életének védelmével, ami kérdéseket vet fel az erkölcsi értékrendről és a társadalmi felelősségvállalásról.

Az oltás potenciálisan halálos invazív orvosi beavatkozás, mert bár a célja a betegség megelőzése, az oltások is hordozhatnak kockázatokat. Az oltások hatóanyagai vagy komponensei egyes egyének immunrendszerére különböző mellékhatásokat gyakorolhatnak, amelyek akár súlyos allergiás reakciókat, anafilaxiát vagy más életveszélyes állapotokat is

Potenciális halál előidézésére alkalmas beavatkozásra senki nem kötelezhető, nincs az a társadalmi érdek, amivel az emberi élethez való jog korlátozható, mert az sérti az Emberi Élethez való jogot. Ezt igazolja, hogy Európában Ausztriában, Cipruson, Hollandiában, Dániában, Észtországban, Görögországban, Finnországban, Norvégiában, Izlandon, Írországon, Lichtensteinben, Litvániában, Luxemburgban, Portugáliában, Romániában, Spanyolországban, Svájcban, az Egyesült Királyságban és Svédországban egyetlen kötelező oltás sincsen.

A kötelező oltások rendszere sérti az Alaptörvény II. Cikke szerinti élethez fűződő jogot, ha egy gyermeket és a szüleit arra köteleznek és arra kényszerítenek, hogy a közérdek nevében egy olyan beavatkozást végezzenek el a gyermekén, amely potenciálisan a gyermek halálát okozhatja, teszük mindezt arra hivatkozással, hogy ha nem lesz a gyermek beoltva, akkor járvány lehet és mások meghalhatnak a gyermekek oltatlansága miatt.

A közegészségügy alapelvei nem indokolhatják az egyéni jogok és életek figyelmen kívül hagyását.

Tehát III. r. panaszos egy potenciálisan halálos orvosi beavatkozásra, oltásra kötelezett, arra, hogy kockáztassa az életét másokért, hiszen bármely oltás senki által nem vitatottan, a jogalkotó által az Eütv. 58. § (10) bekezdésében elismerten halált is okozhat, amely meg is történik folyamatosan. **Azaz egy gyermek esetén a 21. században Magyarországon azt mondják, hogy létezik olyan közérdek, amellyel szemben szükséges és arányos az, hogy a gyermek életét elveszítse, azért, hogy mások – talán – ne haljanak meg.** III. r. panaszos élethez fűződő jogát versenyeztetik mások élethez fűződő jogával és ez alól a III. r. panaszos vesztesen kerül ki. Neki nincs, őt nem illeti meg az élethez fűződő joga, köteles az életét kockáztatni másokért, a közérdek, az úgynevezett „nyájimmunitás” nevében.

Az oltások kötelezővé tételével kapcsolatban hivatkozott közegészség védelme, az úgynevezett nyájimmunitás, azaz a közegészségügyi érdek a magyar közegészségügyi hatóságok által elismerten nem létezik.

Ennek igazolására egyrészt F/1. szám alatt korábban csatoltuk az **NNK (ma NNGYK) 2023. évre vonatkozó felnőttkori oltások ütemezésére vonatkozó javaslatát**. Eszerint az oltások vonatkozásában szinte az összes gyermekkori kötelező oltás tekintetében a 18. életév betöltését követően ismétlődő oltást javasolnak. Azt állítják, az oltásokkal szerzett védettség idővel lecsökken, majd elmúlik. Ebben a protokollban azt is leírják, hogy a pertusszisz világszerte ismételten megjelent.

Ezzel elismerték, hogy a **nyájimmunitás mint olyan nem létezik**, nem igaz az a lakosság 90 százalékát meghaladó átoltottság sem, amelyre a Kúriai döntések és az Alkotmánybírósági döntések hivatkoznak, hiszen a felnőttek nem szoktak ismétlődő oltásokra járni. Csak a gyerekek vannak 90 százalékot meghaladóan oltva egyes, fertőző betegségek ellen, a felnőttek nem védettek, az oltással szerzett védettsége a felnőtteknek az NNGYK szerint eltűnt, nincs.

Tehát a népegészségügy által elismerten a 90 százalékot meghaladó mértékű átoltottság a gyerekek, a 18 év alattiak esetén igaz, viszont ők a társadalom csekély hányadát teszik ki, maximum 15-20 százaléka az a magyar lakosnak, aki az oltásokkal célzott járványos megbetegedések ellen olyan oltással rendelkezik, amely nem veszítette el hatásosságát.

Tehát járványoknak kellene lenni, ha az oltásokkal megszerzett nyájimmunitás miatt nem léteznének a járványok.

Hivatkozunk a tífuszra, amely ellen gyakorlatilag szinte senki nem oltott, és az NNGYK javasolja az oltást, amit elhanyagolható mennyiségű ember vesz fel, és még sincs tífuszjárvány.

Emellett pertusszisz esetén kifejezetten elismeri a népegészségügy az oltás hatástalanságát és a nyájimmunitás hiányát, ahogy azt is elismeri, minél több oltást kap valaki, annál kevésbé védett a szamárköhögés betegség ellen. Ennek bizonyítására korábban csatoltuk F/2. szám alatt az **NNGYK** egészen friss, 2024. júniusában a pertusszisz megbetegedésekkel kapcsolatosan a **házi orvosoknak megküldött levelét**.

Kiemeljük belőle az alábbiakat:

„pertussis elleni ... oltásból származó védettség azonban idővel viszonylag gyorsan gyengül. ... Az oltásból származó immunitás az oltást követő 2–12 évben-... csökken, majd megszűnik. ... Az oltás kiváltotta immunitás gyorsabb csökkenését figyelték meg ismételt booster oltások után.... nem áll rendelkezésre olyan adat, mely bizonyítaná, hogy az egészségügyi dolgozók körében végzett széleskörű oltás hatékony védelmet nyújt a pertussis terjedése ellen. ... dokumentáltak olyan megbetegedéseket, amikor a 3 éven belül oltott egészségügyi dolgozóról terjedt át a fertőzés az általa ellátott gyermekekre.”

Teljesen egyértelmű, hogy a **nyájimmunitás nem létezik egyetlen oltás esetén sem, hiszen maximum a lakosság 15 százaléka rendelkezik olyan oltással, amelyik még hatásos és véd.**

Ezt az NNGYK állítja! A pertusszisz esetén az NNGYK konkrétan nem javasolja az újraoltását az egészségügyi dolgozóknak, hivatkozva a nyájimmunitás hiányára. Mindezt nem a felperes találja ki, hanem a kormány népegészségüggyel foglalkozó szerve ismeri el.

Ehhez képest tartják szükségesnek és arányosnak III. r. panaszos élethez fűződő joga korlátozását. Egy nem létező nyájimmunitáshoz, mint közegészségügyi érdekhez képest.

Egy gyermek bizonyított halála elegendő lenne normál esetben ahhoz, hogy kimondják, hogy valami sérti az élethez fűződő jogot. Ehhez képest Magyarországon 2010-2023. között 39-en haltak meg az oltásoktól 30 napon belül, a valós szám ismeretlen, s még mindig kötelezik a gyermekeket az oltások felvételére. Jelen esetben a jogszabályi kereteken túl is kötelezik III. r. panaszost oltások felvételére! Panaszosoknak azért kell pereskednie, hogy módszertani levél alapján ne kötelezzék a gyermekét egy olyan oltás felvételére, amely jogszabály alapján nem kötelező és abba bele is halhat! A gyermekük életéért kell pereskedniük! Egy vesszőfutáson kell átmenniük, elvárják tőlük, hogy tegyék kockára a gyermekük életét és az egészségét a nem létező nyájimmunitás érdekében.

A 39/2007. (VI. 20.) AB határozat (alkotmánybírók: Dr. Bihari Mihály, Dr. Balogh Elemér, Dr. Holló András, Dr. Kovács Péter, Dr. Lenkovics Barnabás, Dr. Paczolay Péter, Dr. Bragyova András, Dr. Kiss László, Dr. Kukorelli István, Dr. Lévay Miklós, Dr. Trócsányi László, Dr. Kovács Péter és Dr. Lenkovics Barnabás) részletesen foglalkozott az életkorhoz kötött kötelező oltások alkotmányjogi vonatkozásaival. Kimondta, hogy **nincsenek veszélytelen védőoltások. A kockázatok az enyhe oltási reakcióktól (allergiás tünetek, hőemelkedés, fejfájás stb.) a maradandó fogyatékonyságon át a beoltott személy haláláig terjednek. Amikor az állam kötelezővé tesz egyes védőoltásokat, a kockázatok viseléséről dönt. Az AB határozat elismerte, hogy nincsenek veszélytelen védőoltások, éppen ezért az Állam alkotmányos kötelessége, hogy olyan betegségek esetén írjon elő oltási kötelezettséget, amelynél az feltétlenül indokolt, és ahhoz gondoskodjon a minőségi oltóanyagról.**

Ezen Alkotmánybírósági döntés – annak ellenére, hogy elismeri, hogy az oltások halált okozhatnak – egy szóval nem említi, hogy erre tekintettel az élethez fűződő jogot korlátozná a kötelező oltások rendszere. **Mintha az élethez fűződő jog nem lenne, vagy azt nem érintené egy potenciálisan halált okozó beavatkozás kötelezővé tétele.**

Az Alkotmánybíróság 2007-ben, három évvel a halálbüntetés eltörlését követően lényegében **az alábbiakat mondta ki – összhangban az Eütv. 58. § (10) bekezdésével:**

1. Az Alkotmánybíróság elismeri, hogy az oltások veszélyesek, de az állam végrehajtóinak, az orvosoknak a nyájimmunitás és a közérdek nevében joguk van egy gyermeknek a szülei és a gyermek tiltakozása ellenére egy potenciálisan halált okozó készítményt beadni, a gyermeket rokkanttá tenni vagy súlyos egészségkárosodást okozni neki;
2. Az oltások nem kérdőjelezhetők meg bírósági eljárás során;
3. Amelyik szülő ez ellen tiltakozik, attól meg kell védeni a gyermeket és adott esetben el kell venni tőle a gyermeket és kényszeroltani kell;

Miért van az, hogy elismerik a bűnöző élethez fűződő jogát, és egyetlen bűnöző, még egy sorozatgyilkos sem adható ki egy olyan államba, ahol fennáll az elvi lehetősége annak, hogy kivégzik? Miért nem ismerik el ugyanígy a hatóságok, a bíróságok, az Alkotmánybíróság, a jogalkotás az oltásra kötelezett gyermekek élethez fűződő jogát? Miért tartják értékesebbnek azoknak az élethez fűződő jogát, akikre hivatkozással kötelezik a gyerekeket az oltásra??

Az Eütv. 58. § (10) bekezdése szó szerint a következőképpen hangzik:” Ha a védőoltásra kötelezett személy a védőoltás adásával összefüggésben súlyos egészségkárosodást szenved, megrokkann vagy meghal, őt, illetve általa eltartott hozzátartozóját az állam kártalanítja.”

Ebből megállapítható, hogy az oltásokba a jogalkotó által is elismerten bele lehet halni, súlyos egészségkárosodást lehet oltástól szenvedni és meg lehet rokkanni.

Egy csecsemőnek, egy oltásra kötelezett gyermeknek nincs eltartott hozzátartozója. Ha pedig meghal, értelemszerűen nem is részesülhet kártalanításba, mert HALOTT.

Az Eütv. 58. § (10) bekezdése alapján tehát, ha az orvos által beadott oltás következtében egy csecsemő, a gyermek meghal, a szüleit, a testvéreit nem illeti meg semmi, sem kártalanítás, sem kártérítés. Ő meg mivel halott, nem kaphat kártanítást, semmit.

Ezért az Állami felelősségvállalás csak látszólagos, senkinek sem kell fizetnie a magyar jogi szabályozás szerint. Mindezt a közérdek nevében. Ha egy oltás következtében egy csecsemő, egy gyermek, megrokkann, vagy súlyos egészségkárosodást szenved, a szüleit nem illeti meg semmi, sem kártalanítás, sem kártérítés, semmi. Fel kell nevelniük a rokkant, súlyosan egészségkárosodott gyermeket, mindenféle kompenzáció nélkül, a testvéreit sem illeti meg semmi. Ezért senkinek nem kell fizetnie, senkit nem lehet felelősségre vonni. Mindezt a közérdek és a nyájimmunitás nevében. Ez a magyar jogrend és bírói gyakorlat szerint szükséges és arányos.

Tehát a jelenlegi jogi szabályozás alapján egy gyermeknek, III. r. panaszosnak az élethez való joga az Magyarországon nem alapvető érték, hanem az életétől, egészségétől a közérdek, a megkérdőjelezhetetlen oltások és a nyájimmunitás nevében adott esetben megfosztható. Az állam képviseletében egy oltással egy orvos akár egy gyermek halálát okozhatja, rokkanttá teheti, s mindezt az elszenvedőknek még csak kártalanítást sem kell fizetni.

Panaszos kiemeli még az alábbiakat: az Eütv. nem nevesíti azokat az oltásokat, amelyek kötelezőek, hanem a potenciálisan halálos invazív orvosi beavatkozásnak minősülő oltások listáját miniszteri szintre viszi le, tehát egy miniszter határozhatja meg azt, mely oltások azok, amelyekkel kockára tehető egy gyermek élete, kötelezően. És ennél még súlyosabb az, hogy – habár az NM. rendeleti szint is alaptörvény-ellenes – az alperesek, a bíróságok, a Kúria a rendeleteken felüli oltás ismétlésekre kötelez, mert formai okokra hivatkozva nem fogadja el a felvett oltásokat. **Az alperes, a bíróságok és a Kúria egyszeri kötelezés alapján lényegében annyiszor kötelez potenciálisan halálos invazív orvosi beavatkozásokra gyermekeket, amennyiszer csak akar.** Azaz az alperes, a bíróságok, a Kúria a gyermekek élete fölött rendelkezik. Ezzel azt kívánjuk illusztrálni, milyen mélységekig jutott az, hogy a gyermekeket megfosztották az élethez fűződő joguktól.

A fentiek miatt a normakontroll indítványozása vonatkozásában utaltunk az USA Legfelsőbb Bíróságának a 2024. június 28-án a **Loper Bright Enterprises kontra Raimondo és Relentless, Inc. kontra Kereskedelmi Minisztérium ügyben hozott döntésére.** (F/3. számú, korábban már beadott melléklet)

Az USA-ban a Legfelsőbb Bíróság döntései – hasonlóan a magyar Kúriai döntéshez – precedens értékűek és precedensképesek, azt a bíróságoknak alkalmazniuk kell. Ebben a friss döntésben az USA Legfelsőbb Bírósága kimondta, hogy a bíróságoknak a törvények értelmezésében a saját értelmezésükre kell hagyatkozniuk, nem kötik őket a közigazgatási hatóságok elvi jogértelmezései, szakkérdésekben kiadott véleményei és protokolljaik, hanem a bíróságnak önállóan kell véleményt alkotnia szakmai kérdésekben is.

Az előzménye ennek a döntésnek, hogy az ún. Chevron doktrína szerint, amennyiben valamely kormány alá tartozó hatóság valamely szakkérdésben egy jogszabály értelmezést kiadott, akkor az kötötte a bíróságot. A Chevron doktrína negyven évig volt hatályban, és időközben ez odáig alakult, hogy a bíróságok az ún. „tudományos konszenzust” sem kérdőjelezhették meg. Ez teljesen analóg a magyar joggyakorlattal és jogértelmezéssel. Az elmúlt évtizedekben a kötelező oltásokkal kapcsolatos jogértelmezés és gyakorlat több,

precedensképes Kúriai döntésben és Alkotmánybírósági határozatban kimondta, hogy a tudományos konszenzus nem kérdőjelezhető meg. Az úgynevezett nyájimmunitás fogalmát – amely szintén a közigazgatási hatóságok gyakorlata – sem kérdőjelezte meg a bíróság, és az alperes által is behivatkozott Alkotmánybírósági döntésben leírásra került, hogy az oltások a bíróság előtt nem kérdőjelezhetőek meg.

Az USA Legfelsőbb Bírósága bírái különvéleményükben egyebek mellett kifejtették, hogy a bíróságoknak vissza kellett adni azt a jogot, hogy értelmezhessék maguk a szabályokat, és független ítéleteket alkothassanak. A bíróságoktól elvárt, hogy olyan tudományos-technikai kérdésekben is képesek legyenek önálló döntéseket hozni, amelyek valamely szakhatóság felügyelete alá tartoznak. Természetesen a bíróságok elfogadhatják valamely szakhatóság értelmezését, de erre nem kötelesek, hanem felül kell azt vizsgálni. Ez lehetővé teszi a szakhatóságok számára is a korábbi doktrínák felülvizsgálatát. Az egyik bíró azt is kiemelte, hogy az államhatalmi ágak elválasztásával összeegyeztethetetlen az, hogy a szakhatóságok és közigazgatási szervek ennyire bekorlátozzák a bíróságok jogkörét. Ezzel visszakerült a bírákhoz a jogszabályok értelmezésének a szabadsága, amely megilleti őket. Egy másik bíró kifejtette, hogy a Bíróság jelentős lépést tett ezzel a döntésével az államhatalmi ágak szétválasztása és a bírói függetlenség visszaállítása irányába, és azért is sokat tett, hogy a hatósági túlkapásokat leállítsa.

Üdvözlendő lenne, ha ugyanezen indokok nyomán, mint amit az USA Legfelsőbb Bírósága megállapított, a magyar Alkotmánybíróság is felülvizsgálná a magyar joggyakorlatot a kötelező oltások vonatkozásában.

A fentiek alapján indítványozom, hogy az Alkotmánybíróság semmisítse meg a fent megjelölt jogszabályi rendelkezéseket, amelyek az Alaptörvény II. cikk emberi élethez való jog megsértésével köteleznek emberi élet kioltására alkalmas oltások felvételére!

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Tekintettel arra, hogy nem vitatott, köztudomású tény, hogy egy oltás felvétele egy visszafordíthatatlan és helyrehozhatatlan folyamat, amely az Eütv. 58. § (1) bekezdésben megfogalmazott törvényi vélelem alapján alkalmas az emberi élet kioltására, valamint súlyos egészségromlást és rokkantságot is okozhat, amely következmények szintén visszafordíthatatlanok, jelen esetben III. r. panaszos oltásra kötelezésének az Alkotmányosságát az Alkotmánybíróság vizsgálja, ezidő alatti oltása esetén az alkotmányvétség helyrehozhatatlan lenne, melyre tekintettel kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy azonnali jogvédelmet nyújtani szíveskedjenek az alperessel szemben az oltások kikényszeríthetőségével szemben.

I) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el.

Ügyvédi meghatalmazást nem csatolok, az ügyben személyesen járok el.

II) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról
Nyilatkozunk, hogy személyes adataink (név) közzétételéhez hozzájárulunk/nem járulunk hozzá.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata:

- I.r. és II. r. panaszos az ügyben felperes volt, ezért neki nem kell.
- III. r. panaszos csatolja a személyi igazolványa másolatát

Kelt: 2025.04.11.

